

Mi leszel, ha nagy leszel?

„Ellenben a ti beszédetekben az igen legyen igen, a nem pedig nem, ami pedig túlmegy ezen, az a gonosztól van.” (Mt 5,37)

Gyermekként mindannyiunknak feltették a kérdést: *Mi leszel, ha nagy leszel?*

Mi leszek, ha majd egyszer, a távoli jövőben nagy leszek? – kérdezték, és egyszer csak hirtelen, szinte egyik pillanatról a másikra nagyok lettünk.

Emlékszem gyermekkorunk egyszerű és őszinte válaszaira. Egyikünk orvos akart lenni, hogy gyógyítsa a betegeket, másikunk úrhajós, hogy felfedezze a világűr titkait, vagy tanár, hogy tudást adjon át a következő nemzedéknek, tűzoltó, sofőr vagy éppen katona. Ezek a vágyak tisztán tükrözték gyermeki szívünk nagyságát, ártatlanságát és azt a vágyat, hogy valami jót, valami tisztát, valami igazat érzünk el az életben.

Változik a világ és változunk mi is. Eltűnt a régi lendület, oda a gyermeki lelkesedés, nyitottság. És ami talán a leginkább hiánycikk lesz felnőtt, illetve idős korra, eltűnik a gyermeki őszinteség.

Mi lettem, mert közben nagy lettem? Vajon a gyermeki, őszinte énlünk büszke lenne ránk?

Ahogy telnek az évek, és a gyermek felnőtté válik, a világ bonyolultsága és a világi valóság kezdenek hatni az álmokra, a korábbi őszinte tervekre. Az élet újabb és újabb kihívásokat állít elénk, amelyekkel gyermekfejjel még nem kellett szembenéznünk. A külvilág elvárásai, a társadalmi normák, a hangos ideológiák, a család és a barátok befolyása mind-mind formálják és alakítják a jelenünkről, jövőnkről alkotott elképzeléseinket.

Jézus tanítása szerint: „Ellenben a ti beszédetekben az igen legyen igen, a nem pedig nem, ami pedig túlmegy ezen, az a gonosztól van.” (Mt 5,37) Ezek a szavak emlékeztetnek bennünket arra az őszinteségre és egyenességre, amely gyermekkorunkban annyira természetes volt. Ahogy azonban belépünk a felnőttkorba, gyakran találkozunk olyan helyzetekkel, elvtelen elvárásokkal, megalkuvásokkal, amelyekben a világ különböző ideológiái, izmusai megkérdőjelezzik ezt az egyszerű őszinteséget. A hívő ember számára sem könnyű fenntartani az őszinteséget és az egyenességet. Túl-

ságosan sokszor találkozunk manipulációval, félrevezető kommunikációval, hamis ígéretekkel, álszenteskedéssel. Sokszor előfordul, hogy valaki mást mond, mint amit valójában gondol vagy érez, mert úgy érzi, hogy ez az út vezet leggyorsabban a céljai eléréséhez.

Az ilyen helyzetekben különösen fontos, hogy emlékezzünk Jézus tanítására, és törekedjünk arra, hogy szavaink és tetteink összhangban legyenek egymással, és főként összhangban legyenek Isten szavával, mert ami ezen túl van, az valóban az ördögé. Ha szembe is kell állnunk a világgal, senkihez és semmihez nem kell igazítanunk szavainkat és tetteinket, csak egyedül Istenhez, mert csak Ő adhat hitelt azoknak.

A Zsoltárok könyvében olvashatjuk: „*Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jusunk!*” (Zsolt 90,12) Ez a mondat különösen fontos iránymutatást ad számunkra, mert nem értünk sok mindent. Sokszor nem értjük a világiak fonákságát és álszentségét, sőt sokszor nem értjük az egyháziak fonákságát és álszentségét sem. De kérnünk kell az isteni bölcsességet, amivel közelebb kerülhetünk az Ő igazságához.

Mi is ez a bölcsesség? Milyen isteni bölcsesség az, amely képes felülemelkedni minden hamisságon, álszentségen? Milyen mennyei tudás az, ami háttérbe szoríthatja bennünk az értetlenséget, a kétségeket, és bizalmat kölcsönözhet bizonytalan hitűnknek?

Milyen bölcsesség ez? Talán a beletörődés bölcsessége? Nem hiszem. Az elegáns kivülállás bölcsessége? A csak Isten egyértelmű felelősségét hangsúlyozó bölcsesség? A mindig mindenért magunkat hibáztató bölcsesség ez? Az emberi bűnös-



séget ismételtető, és ezzel mindent megoldani látszó bölcsesség ez? A hallgatás bölcsessége? Nem hiszem.

Az isteni bölcsesség más lelkületű. Az isteni bölcsesség egy őszinte hozzáállás az élethez. Az a bölcsesség, amit kérünk és várunk az Istentől, egy olyan látásmód, egy olyan bizalmi légkör, amelyben nem szégyen a kérdés, a nem tudás, a fájdalom, a bukás, az értetlenség és a hallgatás. És nem szégyen az Isten szerinti igent igennek és a nemet nemnek mondani.

Életünk minden egyes napján arra kell törekednünk, hogy folya-

matosan tanuljuk az isteni bölcsességet. A bölcsesség a helyes értékek felismerése és követése az életben. A helyes értékek pedig nem azok, amelyeket valakik el akarnak fogadtatni velünk, vagy ránk akarnak erőszakolni, hanem az, amit Isten mond teljesen egyértelműen. Isten a fehéret fehérnek, a feketét feketének, a meleget melegnek és a hideget hidegnek mondja. Ami közte van, nem egyéb, mint emberi maszatozás, maibb kifejezéssel élve politikai korrektúda. Ez pedig nem isteni, hanem emberi, sőt ördögi üzenet és magatartás.

Mi leszek, ha nagy leszek? Mivé lettem? Vajon a gyermeki énem büszke lenne rám? Vajon Isten büszke rám? Gyermekként tiszta szívvel álmodtunk, de felnőttként is meg kell őriznünk ezt az őszinteséget, tisztaságot, a gyermekként még meglévő isteni szikrát a lelkünkben.

Engedjük, hogy napjaink számlálásával őszinte, nagy és bölcs szívhez jussunk, hogy az igazság, az egyeneség és a hitelesség lelkével vezessen bennünket az Isten. Így legyünk naggyá elsősorban Isten előtt.

• SZÉKELY SZABOLCS

A kegyelem csillagjegyében

A következő negyedévben arra a hónapra, amelyikben születél, horoszkóp helyett egy Igét kínálunk a kegyelem csillagjegyében: „...hanem beszédekben az igen igen, a nem nem legyen, mert ami ennél több, az a gonosztól van.” (Mt 5,37)

Január

„A sok beszédben elmaradhatatlan a véték; aki pedig megtartóztatja ajkát, az értelmes.” (Péld 10,19)

Február

„...de a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólni az értelmekkel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken.” (1Kor 14,19)

Március

„Örül az ember, ha felelni tud, és a helyén mondott szó, ó, mely igen jó!” (Péld 15,23)

Április

„Senki titeket be ne csapjon üres beszédekkel, mert ezek miatt jön el Isten haragja a hitetlenség fiaira.” (Ef 5,6)

Május

„Ne szóljatok kevélyen, olyan kevélyen. Szátokból ne jöjjön ki kérkedő szó, mert mindentudó Isten az Úr, és a tetteket ő ítéli meg.” (1Sám 2,3)

Június

„De mondom nektek: Minden haszontalan beszédért számot adnak majd az emberek az ítélet napján. Mert a beszédedből ítélnék majd igaznak, és a beszédedből marasztalnak el téged.” (Mt 12,36-37)

Dsida Jenő

Legyetek őszinték

Lássátok, fáradt vagyok már s nem bírok szavaitok labirintján tévelyegni. Szeretem a nyugodt, nyílegyenes, biztos utakat.

Legyetek őszinték, ne zúdítsatok rám cifraszép szavakat, mert el tudom viselni a meztelen igét és ti is el kell, hogy viseljétek.

Amikor beszélek, ne nézzetek a hátam mögé: az nyugtalanít. Állítástok legyen: igen, igen - és tagadástok: nem, nem.

Mindnyájan biztosan meghalunk. Esik a hó, itt pattog a tűz és mindnyájan testvérek volnánk és nyájas, jó apánk az Isten.

Július

„Hát nem a fül vizsgálja-e meg a szavakat, és nem az íny kóstolja-e meg az ételt?” (Jób 12,11)

Augusztus

„Semmiféle rothadt beszéd ne jöjjön ki a szátokból, csak ami jó, alkalomhoz illő és építő, hogy áldásos legyen a hallgatóknak.” (Ef 4,29)

Szeptember

„Mert az Úr szava igaz, és minden cselekedete hűség. Szereti az igazságot és a törvényt, az Úr kegyelmével tele van a föld.” (Zsolt 33,4-5)

Október

„Amikor imádkoztok, ne legyetek bőbeszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy a sok beszéd nyer meghallgattatást.” (Mt 6,7)

November

„Szívének aggódása lesújtja az embert, a jó szó pedig megvidámítja.” (Péld 12,24)

December

„Az Ige testté lett, és közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14)